

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Prøver af Snorros og Saxos Krøniker i en ny Oversættelse samt et Ord til Danske og Norske

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 16. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1815_255-txt-shoot-idm1133/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

det meste gaaer til Spilde. Nu vil vi brede os i Boigden, hver haandfast Karl vi finde, tage vi med os, og Folket skal have Lov til at tage Slagtenod og anden Kost til Nødtørst, men de maae ellers ingen Skade gjøre, dog har jeg Intet der imod, at man slaar Bondespeiderne ihjel, naar man kan træffe dem. Dag med sin Trop skal gaae norden om igjennem Dalen, mens jeg følger Landeveien, men i Aften skal vi mødes og have Natteleie sammen.

Derpaa brød Kongen op og drog ind ad Dalen til, den ganste Dag. Om Aftenen samledes Hæren og laae om Natten i Skjoldelye under aaben Himmel, men saa snart det blev Dag, stod Kongen op og drog videre med Folket gjennem Dalen. Paa denne Dagreise strømmede der Bønder til Kongen i Hobetal, de fleste af dem stode og til hans Fylking, og de sagde alle med een Mund, at Herterne havde fanket en urimelig Hob Folk, og agtede at slaas med Kongen. Da tog Kongen Sølvs op, mange Mark paa Slump, og gav en Bonde dem til troer Hænde, med de Ord: gjem du den Skilling, Bonde, og skift den saa ud til Kirker og Præster og Almsselemmer, alt som en Gave for de Mænds Sjæle som stride imod os, og falde i Slaget! Men, Konge! sagde Bonden, vil I da sige

mig Penge Besuden til Sjælegave for eders egne Mænd? Nei, svarede Kongen, disse Penge giver jeg for de Mænds Sjæle, som ere paa Bøndernes Side i Slaget, og falde for vore Baaben; men selv staae vi Last og Brast med alle de Mænd som os følge, og falde i Slaget, og deres Sjæl er vel forvaret.

Nu maae vi gaae lidt tilbage, og høre et par mærkelige Sagn.

Dengang Kong Olav fyllede sin Hær, da beskikkede han hundrede Mand *) som skulde staae en Skjoldborg omkring ham, og være hans Elvagt i Slaget, og dertil valgde han de stærkeste og modigste Karle i Hæren. Derpaa kaldte Kongen ad sine Skjalde, lod dem gaae ind i Skjoldborgen, og sagde: her skal I staae og see selv hvad sig begiver i Slaget, saa har I ikke behov at gaae efter Folkesnaal og løse Rygter, naar I siden skal digte og rime derom. Saa gif de da, derind, haade Thormod Kulsvier, og Gísfur Guldbryn, Hofgaard-Kævs Fosterfater, og Thorsfinn Mund, og Thormod sagde til Gísfur: tag dig tagt, min Bro-

*) I den trykte Text staaer Mandtallet ikke, men jeg kan dog ikke troe, at Peder Klausen har sat det til paa Beram.

